

11

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 164 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289, z 1983 r. Nr 41, poz. 185, z 1984 r. Nr 34, poz. 183, z 1986 r. Nr 47, poz. 228, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 186, z 1989 r. Nr 20, poz. 107, z 1990 r. Nr 34, poz. 201, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 119, poz. 513, z 1994 r. Nr 122, poz. 593 oraz z 1995 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 74, poz. 368) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 16, poz. 62, z 1994 r. Nr 18, poz. 63 oraz z 1995 r. Nr 12, poz. 56) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym osób prawnych, z zastrzeżeniem § 4 i 5, oraz opodatkowania jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek nie mających osobowości prawnej, ustala się według określonej w odpowiednim rejestrze lub statucie siedziby osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

§ 2. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, które w ciągu roku podatkowego zmieniły adres siedziby, na skutek czego właściwy stał się dla nich urząd skarbowy inny niż dotychczasowy, ustala się według adresu siedziby tych osób i jednostek w ostatnim dniu roku podatkowego.

2. W przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, których siedziby są ujawnione, zgodnie z odrębnymi przepisami, w odpowiednich rejestrach lub statutach, przepis ust. 1 stosuje się wówczas, gdy zmiana siedziby lub adresu została do końca danego roku podatkowego ujawniona w rejestrze lub statucie.

3. W sprawach dotyczących podatku dochodowego, należnego za okresy sprzed zmiany siedziby lub adresu, właściwe miejscowo pozostają dotychczasowe organy podatkowe.”;

2) w § 3:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli jednak dochód z działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym opłacanym w formie karty podatkowej, właściwość miejscową organu podatkowego w sprawie opodatkowania tego dochodu ustala się według miejsca położenia zorganizowanego zakładu, wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji działalności gospodarczej, a w razie niedopełnienia obowiązku zgłoszenia działalności do ewidencji lub gdy działalność jest wykonywana bez posiadania zorganizowanego zakładu — według miejsca zamieszkania lub siedziby spółki, a jeżeli nie można ustalić siedziby spółki — według miejsca zamieszkania jednego ze wspólników.”,

b) w ust. 3:

— skreśla się wyrazy „lub księga przychodów i rozchodów”,
— w pkt 1 po wyrazie „zamieszkania” dodaje się wyrazy „lub siedzibę”,
— w pkt 2 po wyrazie „zamieszkania” dodaje się wyrazy „lub siedzibę”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym osób fizycznych i osób prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości — ustala się według siedziby przedsiębiorstwa określonej w zezwoleniu.”;

4) w § 5:

a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „podatkiem obrotowym,”

b) w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w pozostałych województwach:

— w województwie warszawskim — Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście,
— w województwie białostockim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Białymstoku,
— w województwie bielskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Bielsku-Białej,
— w województwie bydgoskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Bydgoszczy,
— w województwie częstochowskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Częstochowie,

- w województwie gdańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdańsku,
- w województwie kaliskim — Drugi Urząd Skarbowy w Kaliszu,
- w województwie katowickim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach,
- w województwie kieleckim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Kielcach,
- w województwie krakowskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Kraków-Śródmieście,
- w województwie lubelskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Lublinie,
- w województwie łódzkim — Drugi Urząd Skarbowy w Łodzi,
- w województwie poznańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Poznań,
- w województwie radomskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Radomiu,

- w województwie szczecińskim — Trzeci Urząd Skarbowy w Szczecinie,
- w województwie toruńskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Toruniu,
- w województwie wrocławskim — Urząd Skarbowy Wrocław-Psie Pole,
- w województwie zielonogórskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Zielonej Górze.”,

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podatkiem dochodowym od dochodów innych niż wymienione w pkt 1 i 2, właściwe miejscowo są urzędy skarbowe określone w pkt 1, ustalone według siedziby płatnika.”;

5) skreśla się § 6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

12

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1995 r.

w sprawie szczególnych warunków, którym powinna odpowiadać rachunkowość narodowych funduszy inwestycyjnych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202 oraz z 1994 r. Nr 84, poz. 385) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczególne warunki, jakim powinna odpowiadać rachunkowość narodowych funduszy inwestycyjnych.

2. W kwestiach nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się przepisy zawarte w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591) oraz w wydawanych na jej podstawie aktach wykonawczych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202 oraz z 1994 r. Nr 84, poz. 385),
- 2) „ustawie o rachunkowości” — rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591),
- 3) „funduszu” — rozumie się przez to narodowy fundusz inwestycyjny, utworzony zgodnie z ustawą,
- 4) „udziałach wiodących” — rozumie się przez to lokaty (akcje i udziały) w spółkach, o których mowa w art. 10 ustawy, w których fundusz posiada nie mniej niż 20% akcji,
- 5) „udziałach mniejszościowych” — rozumie się przez to akcje i udziały w spółkach, o których mowa w art. 10 ustawy, innych niż określone w pkt 4,

- 6) „papierach wartościowych notowanych” — rozumie się przez to papiery wartościowe notowane na giełdzie lub w regulowanym obrocie pozagiełdowym,
- 7) „giełdzie” — rozumie się przez to giełdę papierów wartościowych powstałą i uregulowaną zgodnie z prawem kraju, w którym giełda funkcjonuje,
- 8) „regulowanym obrocie pozagiełdowym” — rozumie się przez to regulowany pozagiełdowy wtórny publiczny obrót papierami wartościowymi, powstały i uregulowany zgodnie z prawem kraju, w którym ten obrót ma miejsce,
- 9) „wartości aktywów netto funduszu” — rozumie się przez to wartość aktywów funduszu pomniejszoną o rezerwy, zobowiązania, rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych okresów oraz rezerwę z wyceny; aktywa netto równe są kwotowo kapitałowi własnemu,
- 10) „dniu bilansowym” — rozumie się przez to dzień bilansowy w rozumieniu ustawy o rachunkowości oraz dzień, na który fundusz ustala, zgodnie z odrębnymi przepisami, wartość aktywów netto funduszu na jedną akcję,
- 11) „okresie sprawozdawczym” — rozumie się przez to okres objęty sprawozdaniem finansowym funduszu,
- 12) „przeglądzie sprawozdań finansowych” — rozumie się przez to czynności biegłego rewidenta, nie stanowiące pełnego badania sprawozdania finansowego, umożliwiające biegłemu uzyskanie niezbędnych informacji do stwierdzenia, czy należy dokonywać zmian w sprawozdaniu finansowym dla zapewnienia jego prawidłowości, rzetelności i jasności.